

Odlomek iz pisma Andreji – Bileča, april 1973

S teoretičnim delom smo v glavnem že končali in v soboto 21. t.m. bomo odšli na logorovanje.

Nekje sredi hercegovskih gora bomo postavili taborišče (logor = taborišče). Tam so še iz prejšnjega stoletja nekakšne razvaline in poskušali jih bomo čim bolje urediti. Vsak dan bomo imeli razne vežbe. Tekali, skakali in plazili se bomo po kamnitih hribih in dolinah, kopali rove, jaške in zaklonišča, prenašali razna orožja in ves čas mislili na to, kar je vsakemu najdražje (meni si ti).

Prí vsem tem je najbolj neprijetno to, da je tam še precej snega in mrzlo je, tako da bomo ves čas mokri in premražení. Tudi spali bomo mokri, saj ima vsak na razpolago le eno odejo in pač obleko, ki jo bo imel cel mesec na sebi. Vsak dan in noč bomo prehodili najmanj 20 do 30 km ne glede na vremenske razmere. Vse bo tako kot bi bilo v vojni.

To vse bo še potencirano od 14. do 20. maja, ko bomo na »pokretnom logorovanju«, ko bomo z vso opremo in orožjem prehodili 170 km in to tako kot bi bili partizani. To je vrhunec našega šolanja in bo zahtevalo izredne napore in voljo. V tem času mi bo misel in vera vate, v tvojo ljubezen in zvestobo še posebno mnogo pomenila in pomagala.

20. maja se bomo vrnili v kasarno in se začeli pripravljati na zaključna izpita, ki obsegata vse, kar smo se v sedmih mesecih naučili.

Zadnji izpit bomo imeli 28. 5., 29. In 30. pa se bomo pripravljali na odhod iz Bileče.

31. maja bomo dokončno postali vodniki stažisti, dobili bomo rumene puščice na ramena in nestrpno čakali na usodni stavek:

»Za potrebe vojne pošte broj... Škofja Loka (to samo za primer) se odredžuju sledeči vodnici stažisti:

Tako bodo določili mesto prekomande za vsakega od nas. To bodo res razburljivi trenutki, saj bomo takrat izvedeli, kje bomo preživelí naslednjih sedem mesecev.

Andrej Rogina je bil dodeljen v.p. 6116/3 UMAG, kar je bilo odlično.